

السلطان ناصر الدين شاه قاجار

916, 6

SCHE

۷۸/۲
۲۷۹۱۷

پسر بارگ و تعالیٰ

بار باب جهت پوشیده بیست که در آرمه سالنه نظر با خلاف فما پن دل و ابطا
و اغلا و احمدان رعی نمودند بود عالی بی نوع ای پان بمنبع صواب ممتد بودند
متقیّات قضا و قدر پوشیده در میان همه دو دخورانع و حایل و دسته راه رسی
رسایل سکرده بیان حلم و اطلاع و مراتع غفت اجل نظر حق حکم مساوات داشت
و منافع و مصالح رانی جبند زمایر تبرد نعمت افیست که متلزم بسط دایره صوت
و سمعت فضایی هادوست در چنگ عما جامی داشت مادری که تصفیه این جا لات
ذمته المیانی بکار برفت بهاره پیش برای هزار بیان خاصه و ارتكاب خاصه دیگر

سلامین فیت آیا که ذکر بسط ملک و جدت پادشاه آنها منوز در اقسام حکمگانه ارض شایع است ۲

با آن آزادی خاطر و فرش را می کند خود را بر تحریر مالک نمی فاصله بسیار بینه فاقد بودند بی غایب بحث

و جدل و دعوت منی اهل از حوزه ملک و خطه دولت خطوه تجاوز کردن که خطوه طرد و دست کشید

از آیت منع و مجاز است بود و مصیبت قتل و اشارة و مساوی نسب و غارت دولت را عزت

بیک مختی تبریز ملایکرده که تدبر خلاص آن چربی و عنکبوتی بوجنی و گیر مخصوص زیود و لائیک ارادت

باری غراسمه و جلت کلته چین جاری شده بود خامه تقدیر بدینظریق فتنه که اصلاح این معاملات

نمی پسند و اتفاقات ملال ایکر نیعبدة این عهد غیر را بشد که قدرت شهریاری با غیرت بینداری توام است

ورا فتیعت پروردی و مهابت و ادکپسری با هم همکنی که از بد و طلوع نیزه ات با برکات علیه

که آنرا بیت بی زنگ نهاد و نیک و بال ها کنونکه بحسب اسلامیان سال سندار و دولت

و مشتمل و مضموم بجهت خاتم و فخری آدم است تمامی مملکات عقل و عدل را که در وجود مبارک است

مصروف تغییل خواهات قدریه و نهیه اباب ترتیب فرموده بیک اذای علو امشیر مسوجا

تمی اثریا آن مکون قوایله دور عالم که مد نیمیل با هنف داشت با عده آن مد نهال ملک داشت اما

و پندر بار و رکشت جمع پروردگان خیل برآوردگان که سرکت بزرگ عيون ابعشار داشتند و علیک

وانصار طفت با مرقدس ایله راه امصار و مدن که فتنه چشم تیغ و تمرن کشودند همادا عقل که

و ناید اور ک صافی و انها زیستهای جنگی و استحکمودت شد و را بجهة سکت مردو
شایع صنف فاق سرما سرا فاق کرفت و پرتو هفتاد آن با صافی طالم رفت راه آمد و
باشد نسایم و دستی این برآمد و فایده عسل و خبر رخاص و خام محسوس پر کشت و قادی عمل فخر
خوشود پویت رایت عدل بجاافت و آیت ظلم درین طبیعی زیر صحنه صفا غاب الشرم شود و
واب این هرمن وجوده بگردد این مو ایب که ذکر نامی آن طرح از تحریر افلامات و قوی تصور و اما
برخاطر از علامت الهم طاکر دید که در اعلای ای طست اجتماد فتحی ق ایجاده مرغی دارد و اعضا
بجل تین عصمت که و ایکا و جهت و الا و نیت نیکو و عصمت صافی خسرو نیست چوناکه در شود خوب
مود است برعوام می‌علوم شود و دایصاخ بعینی ای عالم آرامی طوکاره اقصا کرد که از راههایی داد
که از دولت علیه بدال تجا به ایکاریه ساپرای خاص احداث شود مجدد و بجهود و جامنه اپلاسیه
مبد آن زندای طبع انس و نهایی آن طبع تپس و بعض نصیحه چونی مانسان که در سایه زل سپی
هم از این اه بسیاحت دیار عرب و مرا راهه ام رشیف چونیه سور شاد غرم در پر و بو که از جانب
مشهد شرط پدر پائی بعد مم آمد صفت ای پن الخضرین صلاحی عوت زد زیاد کیانی دو ایشیان را
اشد و از ساحت عراقین ایکن بایشی جاست عموم خلق انصبه از قدم مبارک تسبیح شد دایات
زور ایام فی ادحت سرگشت ما اظرت مجده گلاب درخته آن اندی شر و افقی الهدی سطروا

مکب جلال که مداران بـهـمـاـیـتـ وـسـیـرـنـ عـمـهـ بـحـارـجـ اـقـالـ زـمـکـرـ خـلـافـتـ باـهـرـهـ نـهـضـتـ فـرـودـ ۴

اـشـوـاقـ وـنـیـنـ پـیـشـیـ بـنـخـلـ شـائـیـ اـبـعـاـطـ اـهـمـ سـلـ وـآـسـانـ کـرـ خـارـ رـاحـیـ شـرـ وـخـاـکـ رـاعـیـ دـلـیـ

مـلـیـهـ نـزـلـیـ کـهـ دـرـ وـدـیدـ اـذـ مـهـدـ وـدـیـ اـنـکـفـاتـ دـینـ وـثـقـاتـ خـقـ وـنـیـنـ وـمـکـنـاـدـ کـانـ عـنـ اـمـ

وـدـوـنـیـانـ کـهـ اـمـ وـچـاـکـرـانـ اـعـابـ وـحـاـفـطـانـ اـطـافـ بـارـ وـدـیـ سـیـمـونـ مـخـیـ مـشـیدـ وـبـیـفـ اـنـرـاـ

رـکـابـ سـیـمـونـ بـنـکـنـانـ سـایـ مـیـ حـبـنـدـ تـاـوـاـحـیـ حـدـ دـحـرـاـقـیـ نـیـچـانـ اـجـمـاعـ وـازـوـحـامـ بـوـ مـحـلـ عـوـبرـ

اـمـرـیـ لـاـ بـلـاقـ شـهـ لـهـلـهـ خـابـرـنـ اـرـدـرـوـانـ کـهـ شـتـ کـهـ مـهـ جـاـرـدـ وـبـارـ دـیـوـیـسـتـهـ بـوـ دـوـرـاـهـ زـلـاـبـ

وـایـبـ بـتـهـ چـونـ اـنـرـامـ خـشتـ وـکـرـتـ خـلـوقـ خـوـصـلـهـ اـیـالـتـ آـنـ صـنـحـ بـوـ لـاـ بـاـبـ زـهـتـ

وـکـفـتـ بـشـدـ حـیـهـ سـلـطـانـیـ وـاـنـکـاهـ فـصـاـفـیـ وـیـشـ لـاـ جـمـمـ مـاـمـوـلـ اـنـهـجـنـ قـبـولـ مـغـرـونـ نـیـادـ وـاـمـ

فـصـاـمـالـ اـنـجـصـارـارـوـنـ تـاـنـکـشـتـ وـشـارـهـ سـرـرـاـنـ بـعـمـ خـواـصـ وـلـعـبـیـ اـزـرـاـوـحـشـ اـنـحـصـارـیـاتـ

وـبـاـقـ جـبـ تـعـیـاتـ مـغـرـهـ بـحـلـ خـوـدـ عـوـدـتـ کـرـدـ وـسـاـبـهـ رـبـیـتـ کـوـکـاـرـهـ نـهـارـاـ اـرـمـاـگـیدـ خـطـغـیـبـ

بـیـ نـیـارـیـ مـیدـادـ بـاـحـلـهـ آـفـابـ خـرـوـانـ دـبـیـتـ وـیـکـمـ نـیـعـانـ بـتـهـ بـعـصـاـفـیـ خـانـیـنـ بـلـطـ شـعـاعـ دـاـدـرـ جـلـ

دـوـلـتـ هـیـلهـ عـمـانـ کـهـ پـیـشـ اـرـطـلـوـعـ آـفـابـ پـدـرـیـ اـقـدـمـ بـهـارـ کـرـاـجـمـ رـبـاهـ بـوـنـهـ دـرـنـیـزـلـ ضـیـاـانـهـ

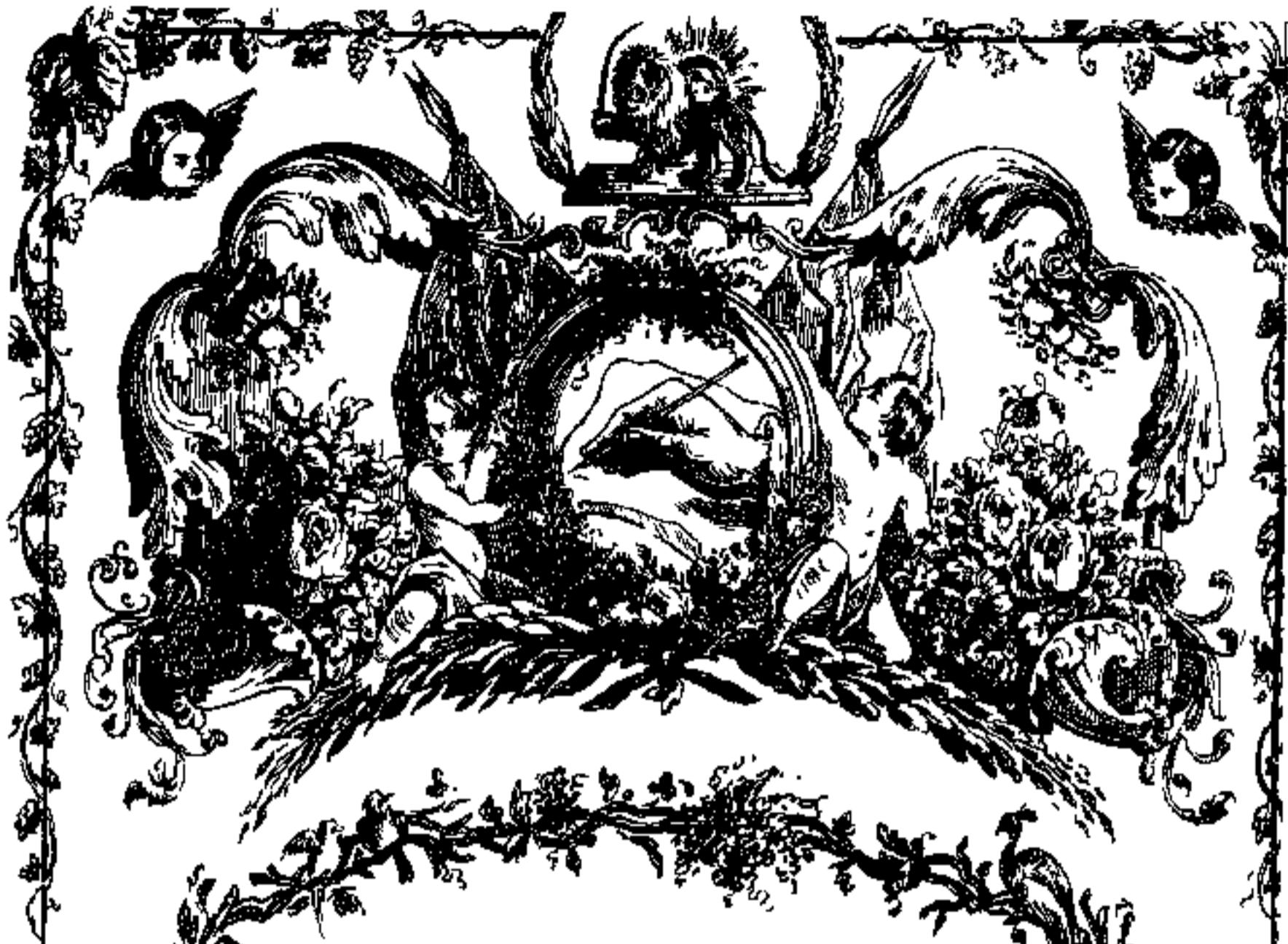
پـیـچـاهـ اـقـدـمـ شـدـهـ بـرـکـیـتـ دـخـورـ دـرـ جـهـ وـرـبـیـهـ شـمـولـ عـاـفـتـ کـرـدـهـ اـخـرـاـتـ فـوقـ اـعـادـهـ

اـنـهـاـ وـاـنـچـهـ اـرـطـفـ قـرـنـ اـلـرـفـ شـاـهـسـایـ نـیـتـ بـاـنـهـاـ وـجـاـ وـرـدـ مـسـاـفـرـانـ مـنـحـاـتـ بـتـعـدـیـمـ بـرـیـهـ

برنیست که در روزنامه اخبار انتباخ باشند و زاید و بزرگیان بیان چه بوده

چون نظرم عین است که در تقدیم این قرآن که از شجاعت صحاب خاطر سلک شده تراویش بر جای نهاده
بعد از اسلام قل خدام خلوت چاکران حضرت مشی حضور مقرر کردید در جمع و سرکش و نظر و رؤای
او را نسخه و انتخاب کاتب و حسن کتابت و موجبات طبع و ارتقای آن علی ما پسر حبیب خود را خاطر
نمود و اگر تو نکه مجددات آن نسل معنی نور و شعله طور بزرگ دو رجل و نهاده طهور گرفت مناسب بود
با دای خی نعمت و شکر این موبایل که در این سفر از متریین حضور بود و دلیل این شهود از موجبات عالم
ملوکانه و عقاید صادق خسروانی که هم از فراید نطق مبارکت هستی اصل توحیده مضمون کند افواه آن و جهاد
پاشد و اینها که بر مراتب کالات هیئت و کلات جامعه و نشر فخر و بسط فضل و عوارف خاطر چشمی
و اقتصادی هیئت و زمانه را که از زیاده پیرا پسته و قحط بذکر حالات حیته و حرکت و سکون
اردو حشرشده بجهن ایجاد کلام و تعریب در کات بخواهم محول دارند این هنر اندکی از
لذت تخلیلی مرتبه سپلا

هـ وـ اـ لـ دـ عـ اـ تـ
روـ زـ نـ اـ مـ اـ نـ فـ رـ ظـ هـ کـ گـ نـ
اـ لـ کـ رـ بـ لـ اـ وـ خـ بـ وـ سـ اـ يـ رـ اـ مـ اـ
فـ يـ صـ وـ اـ طـ اـ طـ وـ مـ رـ اـ قـ مـ طـ هـ اـ مـ هـ اـ
وـ اـ وـ لـ يـ اـ وـ سـ هـ شـ دـ اـ عـ لـ يـ هـ مـ السـ لـ اـ
دـ وـ نـ تـ بـ تـ پـ

۱۲۸۷

پس از آن رخن ایسم

روز جو پشم شرحدی ایانی و اخر پنده یزد زیارت شاه عباس کرد

علاقه هر ب ایسلطان آور کرد و دو شان تپه رفیم سال چند این

تعریف و کرد شیل قابع و ایان ایسان زیاد ران شیر پسماک فیض

و باز بینا و ران هراجست کردیم و در روز تو قن کرد و بگند و کن رفیم شیخ

مازه ب پلطف آبادیدم کیا و تو قن شده این است که عارم علیم

هیسم شا ایلیکه دین ایام و باسط رفیق ملاقات و شدت کرد

و ایسلطان آب و نیا و ران کلند و کن و فوارکار را بیه درباری طاطه

وازم پنده و قله و خلای عالی بایتمای ایران خان صدرمان فیروز

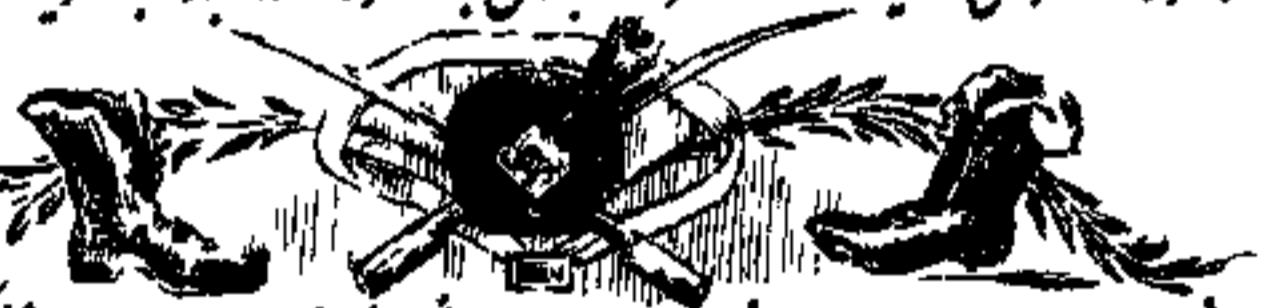
و غیره و طنوه و با درگران و گفتگویی یاد و متعذله بی نهاده و تجھیف لایات تعذیل امور مملکت و رسیدگان
و مختلف بسیار خست که شت آماحمد رئیس فرماج ما میسخود و این سرمه حقی اپریش این قصد بزرگ که بزیارت
عیالات خالیات صفتی است و آسان میزد هم دین و اخترسم جواز برای تکرار خبر را و مذکونا خوشی با درگران شاه
بروزگرد و است بیش از این شده مردم هم شجاعت‌های مختلف اصرار داشتند که زینیان مistrust به
بیچاره عصافیر شد تکیه غصیل خدا و لطف الله و اکرده و کمال خوبی بجز خواهیم رفت
خلافه و خوبکه آیدم و شان په در عمار استه و جزوی باغ نهاده خود را دریم اعتقاد اپلاطون حالم سلطنه خضر
هم آمدند میرزا علی‌حاجا محمد پسخوا بعضی میخواهند که اینکه بپسرمی آنند و شهر مسئول هم اکنند امر و زیع
میرشکار را فرستاده بودم بپسند و بجلد و ما هور دشان په آهوست عرض کنند بعد از نهاده خبر فرستاده
که در نهاده په چو دیده است سپاهیم از خوبیانه سوار کار کشیده را ندیم مهدی علی‌حاجا میرزا علی‌حاجا محمد
ابراهیم خان پیا میرآخورد غیره بودند بعضی از سپاهیم سرفشار دشان په از قیمت هم پیچیده بیشکار
چیها فرستند م بدید که خیلی کرم بود و وزیر میخشت آهواز و امنکه و می آمد میرشکار دیشانی داد نیو و
بود با همکار پاره اند خسکم که نخیله میرشکار باد و رپن بیدید کفت آهور جمی شده پاییں سکپتست
اسب مذاخستند زیسته بیان دشان په رسیده بودند که قدر من قدر قدر قدر من قدر قدر قدر بسیار با صفا بود آن
آب قلات کم است میخسکار دزد از په بطریور غواند صدی علی‌حاجا آهور آورد آهی برده اپالازکی و

جالیمیون که قیم خسندک عمارت و شان پر است آیم اهل خانه مسنه آده بوده و سلطنت آنها
اهل خانه مسنه امشب رفته بین کابک گردید و شان پر چادر است غایب برای نامی کا بفرز

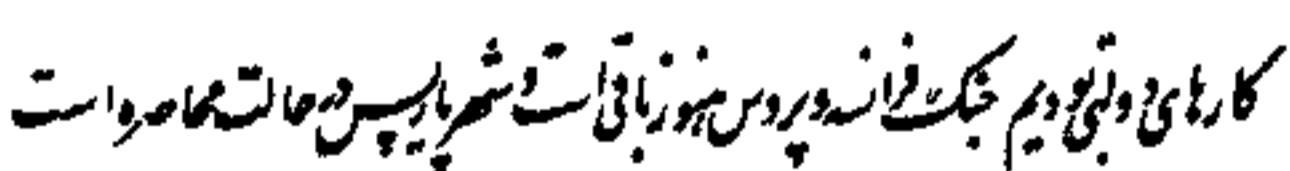
شبیهت یکم در زل بدم مشغول نشجات کاره خصر امر و منسقی نماینک شاهزادگان فراغیه

بحضور آمدن بعضی مأثیات شد ناصرالملک فوج نیوں طبقات نوکر را اورد و بونطب رسید چه را خوب

یک شبیهت دوم در زل بدم پسیده ها بوده امر و قوون تزم رکاب ادا رودی نظامی که در سیر

دولب داشده نای اتمانی حالم پلطفه نصر الدویسان می پنده مشغول نشجات

کارهای ولیع دیم خیک فرانه و پرس هنوز باقی است شهر پایپر ده حالت محاصه است

دو شبیهت ششم امر و رایه مقرین کابک خودم سان یک بیسم صح از اندرون پرون آدم دخواجیا بل

و مکانه غریبی است ای پسکه آمدندی قصد از از رودی نظامی بدشت آن آمد و شده طبع

نوکر بابا سهامی سی حرکت نمود که تماش اچی یا جمع شده بود مسوی الملائک سایر وزرا و غیره در سر در رئیس
 بان و دشمن پنهان شدند پیشنهاد تھا بهم بودند بعد از انتشار کار زیارت و انتقام از لالاطه کوشش جات و کفایت کردند
 لازم میرزا عبد الوہاب مسوی کمیلی خصوص آمد میرزا معصوم خان و میرزا پس اشرف نمودند که تمدن صد و
 سی هزار و بیست و سه مامور مدآمد در حضور شدند تا ساعت بغروب شاهزاده بر سر در باغ که جمع وزرا بود فقیم فتح
 منصبان نظامی بالبای پس رسی حاضر بودند نایب السلطنه شاهزاده کاچن دند مسوی الملائک پاچه بر مده دارد
 که امر و خلعت او را بودیم ایسا وہ بود او اول شریف قاطر دیوان از انسان که نشست در کمال عیار با اسباب خوب ساخته
 و قاطر پی بالبای پس مخصوص معین طلاق خدیده شد بعد از آن کاکشیده و تخت و اپنا و عراؤه از مریض خان که نشسته
 معین الملائک دو دست محمد خان بالبای پس رسی هواره ایسا وہ بود بعد تقدیم کرد اران آمدند محمد یعنی خان با پسر و
 مرضع میرزا محمد خان باعث شد پر ارق مرضع بعد تو پیغمبر فوج فردین پس پسر زان و بیم صرت بعد شاطر بیا و
 فراش فراشوار فرشان خوب خدامان کیشخوار سایر و کوششات هوار و طبقات بکرازسان که نشسته
 آغاز طبل کشید حاجی صدر خان سرت شاہزاده که رقه و دایخا بخشو آمد

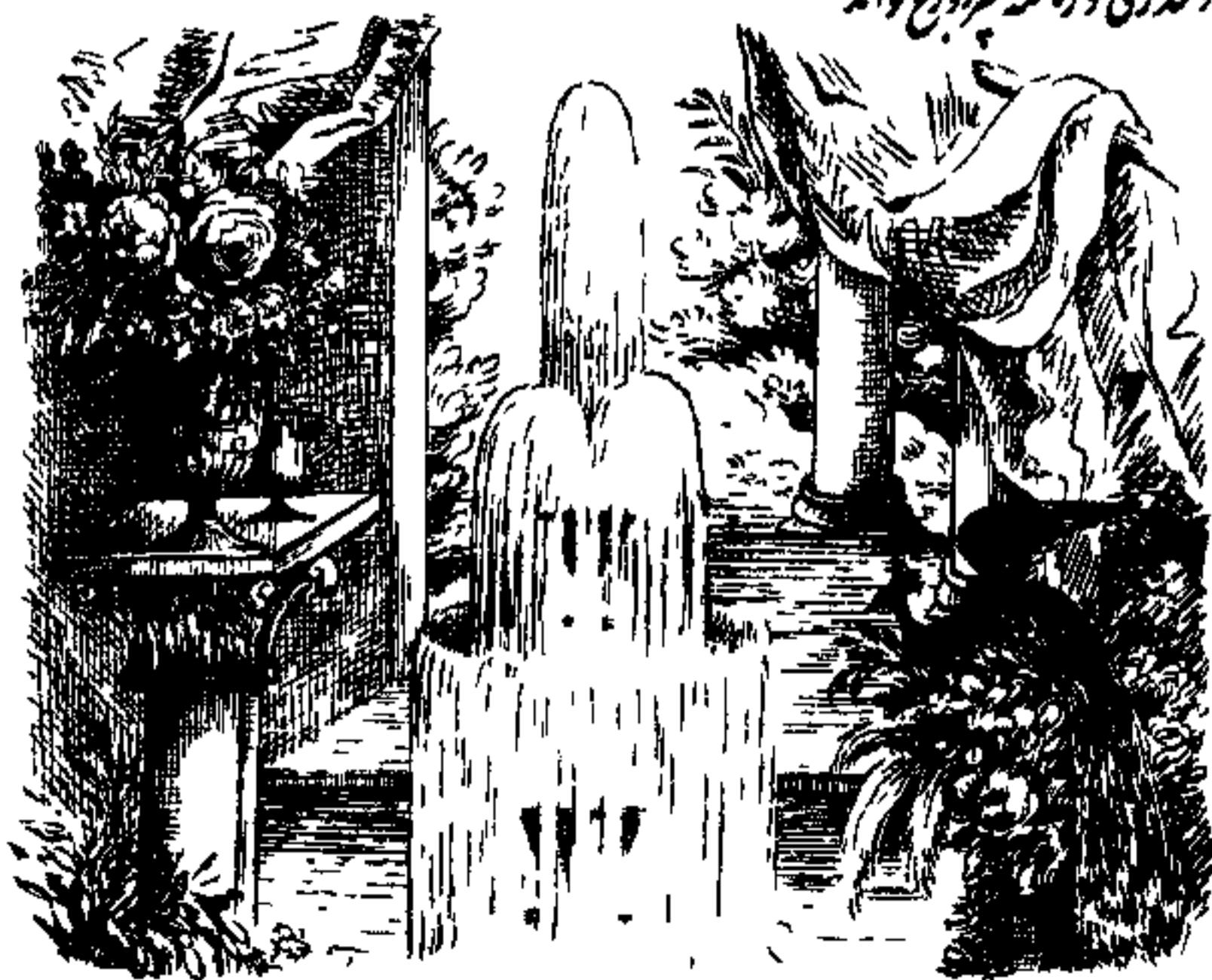
سه شنبه پیش و چهارم صحیحوارشیدم ام و دنگی در کاب عزیز الممالک شنبه و نظرات خان طلایم العلام پیش
 او را یکم شنبه میزارشید میرزا علیخان آقا و عجیه خسینخا پسر حرم حاجی الدوله اندیلخان رئیسینه رفیعیم فروزه
 نهادخور ویم بعد از تخاریم است کارچی خسرو پستاد که قوح دیداست سوارکار کشیده را نمیم شکار را باز کرد
 بودند سواره کر ششم هجری فروزه کری قاب کمال آوردند بود تا عصر انجام بودم اپسخای کارکمه جماد
 بودند محمدی بیک نیک کارکه خانه رفتند و اسبها را از هم دو کشند لکه دی به رو و دی اورده بودند مین
 افاد میرش هم شکت شرف بوت بود قدری ببرند سخن و آن آورده ببرند از آمدن سرمه
 مانند عصر قدم نزل شب پرون آدم میرزا علیخان و محمدخا بودند در صحراء تشارازی زیاد حاضر کرده بودند

پل را تشارازی مذرون قدم

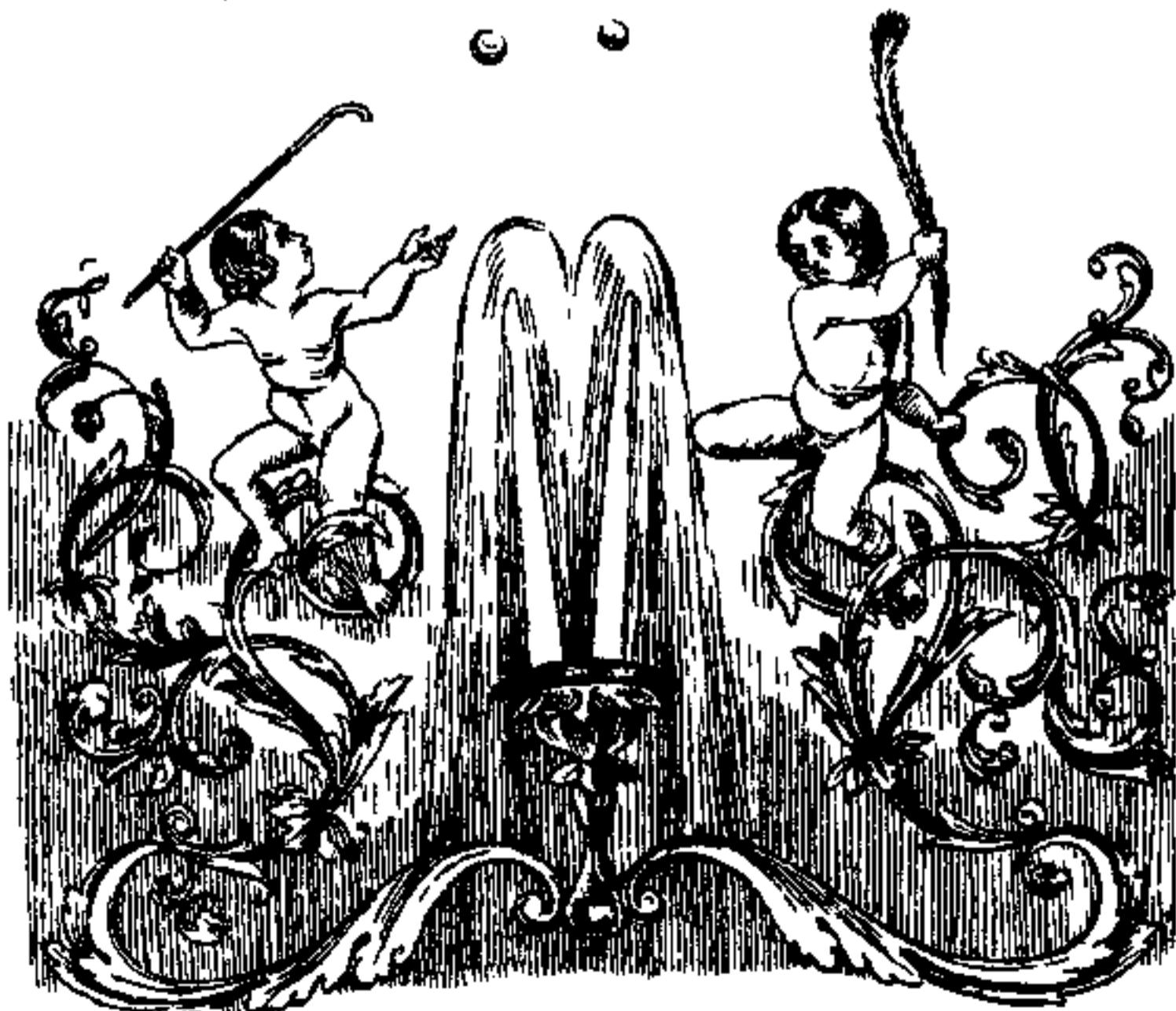
چهار شنبه ت پنجم پاک شیخ نصیح پردن آدم امام جمعه آمده بود و عالی سافر دواند معجزه الماکت
 و غیره بودند سوار شده از خیابان باغ رقیم حاصل سلطنه نظر الدوده محمد این پیغمبر فاسخنگا و الی استین
 کیلان و غیره بودند تا اتهما های پسر در پامن پیاوہ آمدند بعد سوار کار کا پکشیدم نایب سلطنه تم آمد قیم
 کاشم آمادا میتوست و خلاصه انجی اب کنده اش تسبیح و آب لازمه بستند رقه رفته عجوب شد
 انجا بودیم مغارن عرب ب منزل آدمیم اردو چشمکه پلے زده شد چادر مرمه ناره که دوخته بودند طلاق
 شد خوب چادریست لھا راخوب یک طرح جو کردند احمد نند در کمال فرج و اب پساط دوازد شیم ابوالعام
 پکشیده ارکه مدینا خوشی و امروز فوسته شب بعد از شام مردانه شد تها محمد حسن حاضر بود

و قدری وزمامه پیغمبر عز و جاند

این در روزه توقف پیر علی رکرمی مواکب و کزوخانه یاد و بدهی مکابن کند
 روز جمعه بیست و هفتم خاکی لآخری حالم خوب بود مرا خاکپسی بدم روز نهار کم خوردم نایب سلطنه
 مستوفی الممالک سایر وزرا و غیره آمد و بودند حاجی ملا علی مجید آمد شیخ حمزه باز فروشی باشان بودند
 مرحوله کنگوشد چهار ساعت بعد بباشد بپرس آباد پرالملک قیم باع پیش آباد سهم کرد و دخان
 بود و دخانها کرم زده آما آب بیاد دارد پرالملک عارق ساخته است به وضع نیست پرالملک و پر
 لضرائمه پستوفی برادر حاضر بودند بعضی شیخ متحاب بودند محمد پشتیان از روز نامه پطرونی عاجز بخواهد
 پر دین علیه متعارن غروب بباره و می پسره پسنه را مراجعت کردیم نورانیه اصلاندویی نظر آزان طایفه را
 که در حوار شرارت کرده بودند پیشی خان سرتیپ سکیر کرده آورد و بود حکم تنبیه و جبر انداشده

* * *

روز شنبه بیست و سه تیر با دلایل اخربیه صحیح سواره را نیم منزل
 قاسم پامبا خالصه است راه کاکسکوپون زیان آبادی کو چهاریست سکن شاهزاده بعد از هفتم بود
 با کانکر قیسم سرد بار قاعده ملکی آقا موسی پسر مرحوم حاجی علی با جزویها را فرمودیم باع ما ره خوبی است سردار
 کاشتند میرالممالک میرا غنیم میرحسین خان افشا معمول الملکات بودند بعد از همار سوار کاکسکه شد
 رانیم راه کاکسکه خوب بود غالباً از زمین راست هزار بیکمیشت سردار را شم با ارواد و آمه
 و تاق اسم آباد همراه خواهد بود دینار را با ملکی حاجی سعیل که خداوند رکن طهران پسر راه بود از انجا که
 بجز را باد ملکی فرزاد میرزا معمول الدوّله بعد از آن حسنه شاهی ملکی عضد الدوّله از آنجا بسیار موقوعی
 سیون حسنه الدوّله و ده سامرا و دزن محجولی خان بعد از آن بیگ قاسم پامبا خالصه منزل است
 پسیدم در قاسم آباد منزل حسام اپلسطریس ارو و بطریق دار آمده است آقا وجیه رشتر
 آمده بود امشب بعد از شام مردانه شد تهریخان اجبار خان فرخانی مجده کرد پسیخه شما بودند
 موقوفی و میرزا صدر که را سهر آمده بودند امشب تا صبح و نیاله بارها بیه عقب مانده شهر میرزا

روزیکن شنبه است و هم جادی لآخری باید امروز بر باطن کریم خالصه بودم صبح رخواسته سوارکار کاشم
باوری خارج حمام اپسلطه غیره صحبت کنان قدری فریسم کیکم طولوزون آمد بود قدری صحبت
نمود میرزا باشها میرشکار را ایجاد آمده اما میرشکار خیلی کشنک بود پس زده پهلو او که این
بیلاق شهر پس از آن درده بود و غالباً بیکار کاه عی آورد ناخوشیده بود مرده است میرشکار
زیاد افسرده است کیکم باشی آمد است مد جاراندم ما زنی که حاجی عبدالکریم رودکی به است که
راه کاکه از دره میگذشت پیاده شده سوار اسب شدم با دم آمد کرد و خاک بود رقصم کیکم نظر
جاده که کرد و غبار مذاشت تیکیکی نه و سایر را هم از راه بروند مابت آدان خالصه که با برآیند
نایب میرآخوند پسرده است فرزندیکت اه بود راندم وارد شدیم عمارت سردهای پلیع و دیواره دعیره و
تیکرده بود خلی خوشم مدریاع ریز از دون بخت روریم طولوزون در تامه خواند از شکر فزان را
بیار پل افسرده بود بعد از هنار چو خیان که تازه ابراهیم خا ساخته آمد قدری خواهد شد میر خان
خواند میوچه عکا بسی آقا ویمه محمد علیخان میر علیخان بودند از آنکه بیان اور دند که خلی میار است خودیم آن
آقا محمدی بیار و غیره بودند ما دیباخا و کارکارا اینجا بود کشم وردند دیدیم بیار خوب نکاه داشته اند در باغ
میان چهارین ضلع غوره تازه بود که قسیده نیزیل آورده دو ساعت بزد بند سوارکار پکشند
و بخوبی دیدیم از آدان بر باطن کریم کم خیزیح صافت است بر باطن کریم بیدیم باعث نیاد و دارو کاکه

وارد کوچه باغ و آبادی شد طور پے کرد و فنا ک بود که مجال فرسنگ شیدن نمایند بسیار کثیف بود و تا پیاوه شده خوبی
کندشت اردو در صحرائی تصلیب و تکت هم و بی ترتیب نداشده جمعیت نال و آدم معزک کرد و بود سراپه را
در باغ انکو در پستانه دواند بی صفا بیود امر دز بر باطن کریم شپیده این حضور آمد و بحضور آمد شبهه
شام مردانه شده پیشنهاد آمد از پانکه شیر میکردند نور در اردو و چه پسته شل این ضرر او دیگر

فریدون آقا چیزی که پیشنهاد نداشت پس مردم عاجب ای دولت هم بود امر و آزادان بجهز

دنا کیه امر و زدیده شد مت است چه چاده ضیما آباد سلطان آباد
سخنگویی میکنند و چنان ریشه سخنگویی میکنند

خیرآباد سعیل آباد حصار چهان علی آباد نصر آباد

آدران فرغانه هافیں آباد کلنه حصارک

حمدانک سعید آباد بیرون آباد سحل آباد امام زاده مجذور

اصغر آباد کلکاوار الورا ایین

پرندگان چنگله صنایع دات میرالمالک سیداریوں کا پسیم فوج

روز دشنبه سیخ جادی لآخری در باطن کریم ارافق شد و نظر کردند ای اینجا بواسطہ پرے برائی کی خوشیم فوج
کرده بودند تبیین شد میرالمالک از چنین آنہ بود شمشیل و الماس ساخته بود با جیپ چبور آورد بیان فوج
و با پسیم ساخته طلاخ کرد یعنی خالی ار و بجایدہ الی عزو بسب صحبت طلاخ در روز نامیت و خواست
اعبارات فرماندا کرد این خلوت میرزا قمر خا پرس حینکا پسر امین الدوّله آمده بودند میرزا
هایت زیر شکر امین الملک و پرملکات آمدند بعد از شام مروانه شد علیرضا خاصه الملک آمده بود پسچہ
بودند قدری صحبت شد راه فردا او راست و صحر زد باید رفت فوج وغیرہ شبانه رفته ماه را امشبیدم اُ
با هنگت مجلسی میانع ہمیت منع رہیوں خور زدم

13

لر و سببه غرّه دب صبح پیش از آفتاب بسیج ام رفت و پیشنهاد شده موافقت نداشتند که محمدزاده خان
وزیری دین خانی را اهواز فتح باوری خواهد حسام اپنے امیرالملک طبیعت الدوّله میرزا عابد الوّاب متن
کیلان صحبت کردند مجدد الدوّله رضید قدری با میرزا عابد الوّاب به باب طالب استخواش کنگره کرد و حسن لذان
جیب اندخان پس بعد از الدوّله حسام پیش قرار گرفت و پیشنهاد شدند آواره آمدند قدر پس از گذار راه رانیدند بعد
آن بیجا و آمدند سوار کار کردند و در فرنگ سافت بکار راند پس از اینکه رسیدند که گزار جاده است میرزا علیخان
را فرسخ دادند و صبح کار را اشاره امشایده کردند عرض کردند و چون بی آب است محدود بود است بسیار جای مخصوصی آتی
خانی دادند محل فدوی میشود از کار را اپسرا که دستیتم برود خانه سور رضید کردند فصل آب کی داشت یعنی نهر که
رو در خانه رطوبتی بود و در طرف رودخانه دره و ماہور و پست بلند است اینجا هم مخفف و دزدگاه است که سوا
مسخن و قراسورانی ارد از رباط کریم الی کار را اشاره اپنکی ازست است که سیاه زنگنه پسی بغاصلیه
بی آده واقع است از کار را اپسرا که میکند روکوچا بسیار و ورا فتاود جملکه صاف و سطح میشود و جزءه ما هم
نژدیست و سوره دیده ام عجایبی نیست راه کار که بسیار خوب بود مسافی طی کردند بعثه اتفاقاً دیم تکه است
چند صفحه کسر خوب در حضور ما انداخت امین الملک از طلن پیشنهاد کردند عکس این کار که همی دیوانی
کردند طلاقی نمیگردند تحریر ساخته اند پس بعکس را در میان کار که بجای اراده داشت خان پیر مردم شیخ جام باعث کار است
بود بعد از بعثه اتفاق از هم نمیگردند هر کوچک کردند اند رضید که دستیتم جملکه پست و سعی بطراءه